

CLXXVII.

Forslag til Rigsdagsbeslutning

i Anledning af

en under 24. April 1933 i London mellem Kongeriget Danmark og det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland afsluttet Handelsoverenskomst med dertil hørende Protokol.

(Af Udenrigsminister *P. Munch*).

Anmeldt i Folketinget og i Landstinget den 26. April 1933.

Rigsdagen meddeler sit Samtykke til den under 24. April 1933 i London mellem Kongeriget Danmark og det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland afsluttede Handelsoverenskomst med dertil hørende Protokol.

Bemærkninger til foranstaaende Forslag.

Storbritanniens Opgivelse af Guldmøntfoden og Dannelsen af den nationale Regering i Storbritannien i Efteraaret 1931 medførte en handelspolitisk Nyorientering, der indledet med to midlertidige Toldlove af November og December s. A. tog fast Form ved Toldloven af 29. Februar 1932 („Import Duties Act“), som efterhaanden er blevet udbygget ved de i Henhold dertil udstedte Bekendtgørelser om Tillægstold („Additional Import Duties Orders“). Dette medførte, at Danmarks Udførsel til Storbritannien blev føleligt ramt (i 1930 var efter Værdi 99,9 pCt. af Storbritanniens Indførsel fra Danmark toldfri, nu derimod kun 51,7 pCt.). Den ved Toldloven af Februar 1932 indførte almindelige 10 pCt. Værditold ramte saaledes med Undtagelse af Bacon og Skinker samtlige Danmarks Hovedudførselsvarer til Storbritannien, der hidtil var indgaaet toldfrit dèr, nemlig Smør, Æg, kondenseret Mælk og Fløde samt Fisk. Ved den videre Udbygning af det nye engelske Toldsystem, der gennem Tillægstold tog Sigte paa en ensartet Beskyttelsestoldsats paa 20 pCt. af Værdien, rantes en Række danske Industrivarer med en Told af denne Størrelse.

De danske Konkurrencebetingelser paa det britiske Marked blev saa meget des

haardere, som det i „Import Duties Act“ blev fastsat, at Varer ikke blot fra de britiske Kolonier, men ogsaa fra Dominions skulde være fritaget for saavel den almindelige Værditold som Tillægstold. Foreløbig gjaldt Toldfriheden (Præferencestillingen) dog kun indtil 15. November 1932, men der var i Loven aabnet Muligheder for, at den kunde forlænges ud over denne Dato, og dette blev da ogsaa Tilfældet.

Ved nævnte „Import Duties Act“ blev det imidlertid samtidig fastslaaet, at den almindelige Værditold og Tillægstold kunde bortfalde eller nedsættes overfor bestemte Lande, ligesom der fra Regeringens Side under Behandlingen af Loven i Parlamentet var blevet fremsat Udtalelser om, at Storbritannien var villig til at forhandle med Udlandet paa Basis af Gensidighedsprincippet.

Forhandlinger med Udlandet vilde dog ikke kunne finde Sted før efter den da allerede planlagte Imperiekonference i Ottawa, hvor der skulde træffes en Ordning vedrørende Handelsforbindelsen med Rigsdelen.

Ottawa-Konferencen, der fandt Sted i Dagene fra den 21. Juli til den 20. August 1932, resulterede bl. a. i, at der mellem